

РЕШЕНИЕ

№ 5945

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7275** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) във връзка с чл. 44 от Регламент № 952/2013 г. на Европейския парламент (ЕП) и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 23211 от 23.07.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 32-919687 от 04.07.2024 г. по описа на Агенция „Митници“, ТД Митница Б., подадена от „Е и Д Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. Г. М., [жилищен адрес] представляван от управителя Е. Х. Т., чрез адв. Т. И. Т. от САК, с адрес [населено място], [улица] срещу Решение № 32-768261 от 08.03.2024 г., издадено от директора на ТД „Митница Б.“.

Оспорващият иска съдът да отмени решението на директора на ТД Митница Б. като постановено в нарушение на материалния закон. Изложени са съображения, че неправилно административният орган е приел за достоверна стойността, посочена при износа на стоката от К., поради което новата стойност, определена по реда на чл. 70 от Митническият кодекс и на нейна база не следва да се преминава към определяне на стойността по реда на чл. 74, §3 от МК. Твърди се, че не е спазено условието на чл. 144, §1 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 от ЕК. Митницата е ограничена при приложението на чл. 74, §3 от МК, освен от чл. 74, §2 от МК и от чл. 144, § 2, б. „в“ от Регламент за изпълнение 2015/2447 на ЕК – стойността не може да се основава на цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне. Посочено е, че

получената информация от канадските власти не е приложена към обжалвания акт и не следва да се приема за достоверна и относима към определянето на новата стойност. Инвокират се съображения, че вносителят може да отговаря единствено за верността на данните във вносната декларация, която кореспондира със стойността на фактурата, приложена към нея и извършените плащания. Твърди се, че митническите органи трябва да прилагат последователно методите, предвидени в чл. 74, параграф 2 и само ако не открият договорни стойности за идентични и сходни стоки, че най-голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, може да се премине към определяне на стойност по чл. 74, параграф 3 от МК. Подчертава се, че само констатацията на административния орган, че разпоредбите на чл. 70 и чл. 74, § 2, б. „а“, „б“, „в“ и „с“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 не могат да бъдат приложени, не е достатъчно, за да се обоснове извод за това, че митническият орган законосъобразно е преминал към метода, регламентиран в чл. 74, § 3 за определяне на митническата стойност. Излагат се съображения за нищожност на оспореното решение, тъй като не е посочено правно основание в заповедта за заместване № 155 от 05.03.2024 г. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Т., който поддържа жалбата и предлага да се уважи. Депозира писмено становище и претендира разноски, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – директор на ТД „Митница Б.“ при Агенция „Митници“, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. И., която оспорва жалбата и предлага решението да се потвърди по съображенията, изложени в обжалвания акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Депозира писмено становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.05.2021 г. „Е и Д Инвест“ ЕООД декларира на режим „допускане за свободно обращение“ стока употребяван пътнически лек автомобил - катастрофирал, марка D., модел RAM, шаси №1D7HU182X7J622151, държава на износ К., с обща фактурна стойност 2018,00 CAD, при условие на доставка CFR – Стойност и навло. Износител и продавач е канадското дружество 9396-9053 Quebec Inc. Към митническата декларация са приложени опаковъчен лист, фактура от 24.02.2021 г., морска товарителница № HLCUMTR210321617, снимков материал и др.

При извършена повторна проверка на декларираното за вноса на употребявания автомобил, на основание чл. 84, ал.1, т.1 вр. с чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013, относно достоверността на декларирана стойност са предприети действия по линия на международното сътрудничество, като е получено писмо от канадските митнически власти – C. Birder Services Agency, на 16.12.2022 г., е предоставена информация за превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение Европейски съюз. Предоставени са сканирани документи, представляващи електронна информация за износ, в която попада процесния автомобил. Видно от получената информация, цената на автомобила, идентифициран по марка, номер на шаси и износител посочена при износ е 3 210,00 CAD, с пристанище на износ М. и страна на получаване България, с получател жалбоподателя, която цена е значително по-висока от декларираната пред българските власти цена при внос.

Във връзка с горното от оспорвания са изискани документи, които допълнително дава

обяснения, че всички автомобили, внесени от неговата фирма са закупени в катастрофирало състояние от канадска фирма, като пакет автомобили в неработещо състояние. За всеки автомобил му е предоставен опис на необходимите части за ремонт на автомобилите, който списък прилага като доказателствен материал. Всички автомобили са продадени в РБългария в състоянието, в което са пристигнали и по тях не са извършвани никакви ремонтни дейности.

След разглеждане на новопредставените документи, митническите органи са констатирани, че автомобилът, според фактурата е с цена 2018,00 CAD, бил е втора употреба – катастрофирал. Установено е, че върху фактурата липсват подписи на лицата сочени като купувач и продавач и същата не е годна да установи клаузите, при които е сключен договора за продажба. Допълнително е посочено, че от обясненията и снимков материал, съпоставени и анализирани с получения отговор от канадските власти, митническите органи не са намерили достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната цена. Не са представени В последната не са посочени достатъчно доказателства относно действително платената или подлежаща на плащане цена.

В предоставената CAED: [банкова сметка] от Канадската митническа служба, с която е изнесен автомобил от същата марка, модел и със същия номер шаси и износител. Установеното несъответствие е по отношение на цената, като в канадските документи същата е 3 210,00 CAD.

В резултат на проверката по линия на международното сътрудничество, митническите органи приемат, че съмненията по отношение на декларираната митническа стойност се потвърждават и на основание чл. 140, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, същата не следва да се определя въз основа на метода на договорната стойност. В изпълнение на чл. 74, §1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническата стойност следва да бъде определена по един от методите, регламентирани в чл. 74, пар. 2, като се прилагат последователно букви от а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност.

При изследване на метода, регламентиран в чл. 74, §1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 за наличие на идентични стоки е достигнат извод, че не може да се определи митническата стойност, въз основа на идентични стоки, тъй като е невъзможно да се съпоставят характеристиките на автомобила, състоянието при оформянето му, съответните щети, повреди, изминати километри и др. данни, тъй като няма достатъчно изчерпателна информация за тези показатели. За прилагане на следващия резервен метод - по буква б), е направена справка за продадени за ЕС и изнесени в същото или приблизително по същото време същите стоки, но не са установени декларирани и приети митнически стойности за употребявани автомобили по марка и модел с описани повреди и състоянието при вноса им с произход САЩ, внасяни приблизително в същия период от друг вносител. Предвид, че няма информация за техническото състояние на автомобила, практически е невъзможно да се установи сходна стока със сходни характеристики/повреди.

Третият вторичен метод, регламентиран в буква в) на чл. 74, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 също е приет за неприложим, тъй като липсва база данни за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки.

Четвъртият метод, по буква г) също не може да бъде приложен, тъй като няма информация от вносителя за себестойността на автомобила от производителя.

Поради това, митническата стойност е определена, съгласно разпоредбата на чл. 74,

пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, във връзка с наличните данни в Съюза, констатирани в предоставената информация от американските митнически власти. Възприета е митническата стойност от предоставената от американските митнически власти митническа декларация за износ САЕД: [банкова сметка] със заявената в нея цена от 3210,00 САД, а митническата стойност на стоката е определена на 4147,61 лева по курс 1, 29209 за един канадски долар. Определени с оспореното в настоящото производство Решение са задължения за допълнително плащане в размер на 154,02 лева – мито и 338,83 лв. ДДС или общо 492,85 лв. лв.

В хода на настоящето съдебно производство като доказателства са приети представените с жалбата и административната преписка писмените документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция "Митници" е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, §1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал.1 и чл. 15, ал.2, т. 8 ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 Регламент № 952/2013 г.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, §6, първа алинея Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок. „ЕиД Инвест“ ЕООД е уведомен с писмо от 10.02.2023 г. и е направил допълнителни обяснения, които не са приети за достоверни.

Спорът е правен, относно това, налице ли са основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140, §2 Регламент (ЕС) № 2015/2447 и при положителен отговор на този въпрос, спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент, във връзка с чл. 74 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за определяне на митническата стойност по процесния внос.

В Глава 3 от Митническия Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В Решение по дело С-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsue & Co. D., С-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, С-354/09).

Спорът по делото е материалноправен и касае изследване основанията за неприемане

на декларираната договорна стойност, дали правилно е направен извод за „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140, §2 Регламент (ЕС) 3 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент, във връзка с чл. 74 Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност по процесния внос.

В разпоредбата на чл. 70 на Митническия кодекс е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза.

От § 2 на чл. 70 следва, че действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Митническия кодекс въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си. Остойносттаването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

Цената, декларирана в декларацията за експорт, не може да бъде възприета безрезервно като действително платена или подлежаща на плащане цена, но с оглед обстоятелството, че от страна на жалбоподателя не са представени други документи във връзка с начина на формиране на декларираната цена освен споразумение за покупко-продажба, тя обосновава съмненията по чл. 140 от Регламента за изпълнение, като предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност и прилагане на вторичните методи за определянето ѝ, регламентирани в чл. 74 МКС. От друга страна, ответникът също не ангажира доказателства, които да обосновават приетото от него в обжалваното решение.

Относно обстоятелството на немотивиране от страна на административния

орган за неприложимост на чл.74, пар.2, букви от „а“ до „г“ от Регламент /ЕС/ № 952/2013. Чл. 141, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 изрично сочи, че при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, параграф 2, буква а) или б) от Регламент (ЕС) № 952/2013г. се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя, а по силата на § 3 когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности. Митническият орган бланкетно е изложил мотиви, според които в националната митническа информационна система (МИСЗА), която не е представена по делото, не са открити данни за деклариращи за режим допускане за свободно обращение стоки, които са идентични или сходни с процесната, поради специфичните повреди. При горните твърдения, митническият орган е следвало да се позове на сведения от базите данни, създадени и управлявани от митническите органи на другите държави членки или от службите на Съюза. По тълкуването на чл. 31, § 1 от Митническия кодекс на Общността (отм.), съответстващ на чл. 74, § 3 от настоящия кодекс, СЕС е постановил Решение от 9 юни 2022 г. по дело С-599/20, „В. Master“ УАВ, в което в т. 51, т. 54 и т. 55 приема, че данните, съдържащи се в национална база данни относно стоки, попадащи в същия код по Т. и произхождащи от същия продавач като разглежданите стоки, представляват „налични данни“ в Съюза по смисъла на чл. 31, § 1 МКО, които могат да се използват като основа за определяне на митническата стойност на разглежданите стоки. Позоваването на тези данни представлява средство за определяне на тази стойност, което е едновременно „разумно“ и съвместимо както с принципите, така и с общите разпоредби на международните споразумения и с разпоредбите, посочени в същия член, когато деклараторът не предоставя достатъчно точна или надеждна информация относно митническата стойност на съответните стоки и когато посочените в митническата декларация данни са общи.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че като не е мотивирал неприложимостта на методите по чл.74, §2 от Кодекса чрез обсъждане на наличните данни относно стоки, попадащи в същия код по Т. и произхождащи от същия продавач, без да доказва липсата на такива данни, митническият орган неправилно е пристъпил към прилагане на чл. 74 § 3 от Кодекса, което обуславя незаконосъобразност на изданието от него административен акт. В този смисъл е и практиката на ВАС – решение № 1874 от 19.02.2024 г., постановено по адм. дело № 7878 по описа за 2023 г. на ВАС, Осмо отделение.

По тези съображения жалбата следва да се уважи като основателна, а решението да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК в полза на

жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените деловодни разноси, а именно - сумата от 1050 лв., от които 50 лв. за държавна такса и 1000 лв. за платено адвокатско възнаграждение по представен договор за правно съдействие и защита.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-768261 от 08.03.2024 г., издадено от директора на ТД „Митница Б.“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Е и Д Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сторените разноси по делото в размер на 1050 (хиляда и петдесет) лева, представляващи заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: